

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ľ. C.**, bytom N., **2/ P. K.**, bytom N., **3/ D. K.**, bytom N., **4/ G. V.**, bytom N., **5/ Š. L.**, bytom N., **6/ J. L.**, bytom N., **7/ Ľ. R.**, bytom N., **8/ K. R.**, bytom N., **9/ A. B.**, bytom N., **10/ Ing. J. J.**, bytom N., **11/ Y. B.**, bytom G., **12/ V. B.**, bytom N., **13/ Ľ. S.**, bytom N., **14/ J. Č.**, bytom N., **15/ A. Č.**, bytom N., **16/ C. H.**, bytom H., **17/ Ing. P. H.**, bytom H., **18/ A. H.**, bytom N., **19/ RNDr. P. B.**, bytom P., **20/ M. L.**, bytom N., **21/ Ing. J. P.**, bytom N., **22/ S. H.**, bytom N.N., **23/ J. S.**, bytom N., **24/ A. Š.**, bytom N., v dovolacom konaní zastúpenej Mgr. Branislavom Grancom, advokátom so sídlom v Košiciach, Kováčska 28, **25/ A. R.**, bytom N., **26/ MVDr. J. Š.**, CSc., bytom N., **27/ K. H.**, bytom N., **28/ E. J.**, bytom N., **29/ Ing. A. Ž.**, bytom N., **30/ JUDr. Z. Ž.**, bytom N., **31/ JUDr. J. K.**, bytom N., **32/ M. V.**, bytom N., **33/ M. N.**, bytom N., **34/ K. K.**, bytom N., **35/ J. B.**, bytom K., **36/ M. T.**, bytom N.N., **37/ H. T.**, bytom N.N., **38/ J. B.**, bytom N.N., **39/ H. C.**, bytom N.N., **40/ A. P.**, bytom M., **41/ P. K.**, bytom N.N., **42/ M. K.**, bytom N.N., **43/ D. O.**, bytom N.N., **44/ M. H.**, bytom N.N., **45/ L. M.**, bytom N.N., **46/ M. Z.**, bytom N.N., **47/ T. K.**, bytom P., **48/ D. L.**, bytom B., **49/ MVDr. J. K.**, bytom N.N., **50/ I. K.**, bytom N.N., **51/ V. S.**, bytom N.N., **52/ MUDr. J. D.**, bytom N.N., **53/ P. B.**, bytom H., **54/ S. B.**, bytom H., **55/ M. K.**, bytom N.N., **56/ Ing. M. P.**, bytom N.N., **57/ K. P.**, bytom N.N., **58/ Ing. J. G.**, bytom L., **59/ E. O.**, bytom v K., **60/ Ľ. B.**, bytom N., **61/ prof. MUDr. V. K.**, bytom N., **62/ M. K.**, bytom N., **63/ J. P.**, bytom N., **64/ G. T.**, bytom N.N., **65/ J. S.**, bytom v K.N., **66/ M. K.**, bytom v K., **67/ J. M.**, bytom K., **68/ K. M.**, bytom K., proti žalovanému **Územnému bytovému družstvu Hornád**, so sídlom v Košiciach, Národná trieda 66, IČO: 00 594 741, o **určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 18 C 351/2000, o dovolaní žalobkyne 24/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. decembra 2012 sp.zn. 1 Co 244/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne 24/ **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací označeným rozsudkom v napadnutej časti potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I z 27. apríla 2012 č. k. 18 C/351/2000-920 o zamietnutí žaloby v časti nároku o určenie, že vlastními priestorov zapísaných ako byty č. X a č. X bytového domu na N.v K., ako aj č. X a X bytového domu na N.v K., zapísaného na LV č. X., Správy katastra nehnuteľností Košice, katastrálne územie K., sú vlastníci bytov s príslušnými spoluvlastníckymi podielmi. Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Uviedol, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, jeho skutkové závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní a vec aj správne právne posúdil. V celom rozsahu sa stotožnil aj s odôvodnením prvostupňového rozsudku, pričom na doplnenie pripojil ďalšie dôvody. Uzavrel, že nebolo v podstate sporné, že predmetné priestory boli kolaudované ako byty a takto aj začalo ich užívanie. Neprihliadol na zhodné tvrdenia účastníkov o tom, že sa jedná o nebytové priestory, pretože zmena ich charakteru nenastala zákonným spôsobom, keďže nebola preukázaná existencia právneho titulu o takejto zmene (rozhodnutie stavebného úradu o povolení zmeny charakteru stavby). Vzhľadom na tieto skutočnosti nebolo možné aplikovať na zistený skutkový stav § 16 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a priznať žalobcom podielové spoluvlastníctvo k sporným priestorom.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa 24/ (ďalej aj „dovolatelka“). Žiadala, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a nesprávnym právnym posúdením veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom označila nedostatočné, resp. zmätočné odôvodnenie odvolacieho rozsudku vyčítajúc odvolaciemu súdu, že sa oprel o skutočnosti, ktoré medzi účastníkmi neboli sporné, a to napriek tomu, že zhodným vyhlásením účastníkov nebolo možné zhojiť neexistenciu právoplatného rozhodnutia

príslušného štátneho orgánu. Zmätočnosť ďalej videla v tom, že odvolaciemu súdu na jednej strane postačovalo zhodné vyhlásenie účastníkov konania o tom, že dom bol údajne kolaudovaný ako bytový dom, čím preklenul absenciu dôkazu (kolaudačného rozhodnutia) v súdnom spise, a následne na druhej strane zhodné tvrdenie účastníkov, podľa ktorého označené priestory, zapísané ako byty, majú charakter nebytových priestorov, považoval za irelevantné.

Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaní napadnutom vyhovujúcom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie podľa § 238 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie

konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Za nedôvodnú považoval námietku žalobkyne 24/, ktorá mala spočívať v tom, že odvolací súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil a že jeho rozhodnutie je tak nepreskúmateľné. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, uviedol rozhodujúci skutkový stav, stanoviská účastníkov, výsledky vykonaného dokazovania, prečo nevykonal ďalšie dôkazy a ako vec právne posúdil, pričom prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Vysvetlil, z akých úvah vychádzal pri závere, že nenastali podmienky použitia ustanovenia § 16 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z.z. Dostatočne bolo vysvetlené, prečo na niektoré zhodné skutkové tvrdenia prihliadol, a prečo iné zhodné skutkové tvrdenia nebolo možné použiť. Skutkové a právne závery súdu prvého stupňa nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, preto na ne odkazujúce odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu tak ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobkyne 24/, ktorá navyše nedostatočné odôvodnenie vyvodzovala zo svojich výhrad voči hodnoteniu dôkazov a skutkovým a právnym záverom súdov v základnom konaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. (od 15. októbra 2008) je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi

rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to po skutkovej, ako aj právnej stránke. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatoval i správnosť dôvodov prvostupňového rozhodnutia.

V súvislosti s ustanovením § 120 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov, dovolací súd poznamenáva, že ide len o možnosť súdu, a nie o jeho povinnosť. Súd pri využití tejto možnosti prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, pričom zhodné tvrdenia účastníkov posudzuje individuálne so zreteľom na okolnosti konkrétnej veci. To znamená, že zhodné tvrdenie účastníkov ohľadne určitej skutočnosti, s prihliadnutím aj na iné zistené okolnosti, si môže osvojiť ako skutkové zistenie, zatiaľ čo iné zhodné tvrdenie si ako skutkové zistenie osvojiť nemusí. Okrem toho treba rozlišovať zhodné tvrdenie účastníkov zakladajúce skutkové zistenie, ktoré umožňuje určitý právny záver, a zhodné tvrdenie, ktoré takýto právny záver neumožňuje.

V preskúmvanej veci odvolací súd dostatočne jasne vysvetlil, prečo mal za to, že označené priestory, zapísané v katastri nehnuteľností ako byty, boli príslušným rozhodnutím určené na bývanie a takto začalo aj ich užívanie (a to nielen na základe zhodného tvrdenia účastníkov), a prečo zhodné tvrdenie účastníkov o ich faktickom užívaní ako nebytových priestorov nepovažoval za postačujúce pre záver, že došlo aj k právnej zmene ich charakteru, teda k zmene ich účelového určenia z bytových priestorov (z bytov) na nebytové.

Dovolateľkou ďalej namietané tzv. iné vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nesprávne právne posúdenie veci, sú síce dovolacími dôvodmi v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., ktoré však možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné, no samotné tieto dôvody prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne 24/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3: 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. októbra 2013

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová